

Stručni rad

15. Festival prava djece

**Martina Simić Meznarić, mag. educ. biol. et chem., učitelj mentor
Osnovna škola Izidora Poljaka Višnjica**

Sažetak:

U sklopu obilježavanja 15. Festivala prava djece koji je pokrenut 2009. godine, povodom 20. obljetnice donošenja Konvencije o pravima djeteta učiteljica Martina Simić Meznarić je s učenicima 7.a razreda tijekom mjeseca listopada i mjeseca studenog na nastavi sata razrednika i nastavi biologije pogledala zadane filmove i provela zadane radionice. Učenici su bili oduševljeni sa svim filmovima koje su pogledali i radionicama u kojima su sudjelovali, a najviše im se svidjela aktivnost radionice I sukobiti se treba znati vezana uz film *Kada učiteljica ode na tri minute*.

Ključne riječi: tolerancija, sukob, tjelesna aktivnost, tehnologija, volontiranje

1. Uvod

Učenici sedmog razreda su u sklopu Festivala prava djece pogledali sljedeće filmove:

1. Bravo, Anamarija – film koji potiče djecu da se zauzmu za sebe
2. Kad učiteljica ode na tri minute – film koji uči djecu da se trebaju fokusirati na problem i riješiti problem
3. Nismo znali za Hrvatsku – film koji ukazuje na važnost prihvaćanja različitosti
4. Trčanje – film koji promiče bavljenje tjelesnom aktivnošću
5. Najbolji prijatelj – film koji promiče udomljavanje pasa
6. Bez veze – film koji govori o prednostima i nedostacima korištenja mobilnih uređaja i suvremene tehnologije

Slika 1. Timski rad – sklapanje slagalice na čije dijelove su učenici napisali jednu stvar u kojoj su dobri

2. Središnji dio:

Učenici su sudjelovali u radionicama vezanim uz svaki pojedini film. Tako su nakon gledanja filma *Bravo, Anamarija* razmislili o svojim jakim stranama koje su napisali ili nacrtali na obrise puzzli koje je pripremila učiteljica te su nakon toga od puzzli složili slagalicu i stavili ju na pano.

Jedna od aktivnosti vezana uz film *Kada učiteljica ode na tri minute* bila je podjela učenika u parove. Nakon toga je svaki par dobio jedan flomaster ili bojicu. Učenici su dobili zadatak da jednim flomasterom kojeg moraju zajedno držati nacrtaju zajedničku sliku (slika 2.). Njihov rad se trebao odvijati u tišini, bez dogovaranja o tome što će se crtati. Za izvršavanje zadatka učenici su imali 1 minutu.

Slika 2. Crtanje slike – oba učenika drže jedan flomaster/bojicu zajedno i crtaju zajedničku sliku

Nakon toga su učenici dobili zadatak da na poledini papira nacrtaju svatko svoju sliku, opet samo jednom bojicom koju drže zajedno (slika 3.), opet bez dogovora, u potpunoj tišini. Za tu aktivnost su također imali minutu vremena.

Slika 3. Crtanje slike – oba učenika drže flomaster/bojicu zajedno ali jedan crta

Jedna od aktivnosti vezana uz film *Nismo znali za Hrvatsku* bila je prisjetiti se svoje životne priče – rođenja, odrastanja, raznih trenutaka i osoba koje bi htjeli zabilježiti u svojoj priči (slika 4) koju su mogli izraziti pjesmicom, crtežom, tekстом (slika 5).

Slika 4. Učenci u izradi priče o sebi

Slika 5. Priča o jednom jedinstvenom/jednoj jedinstvenoj

Jedan zadatak za učenike u sklopu videa *Trčanje* bio je nacrtati svoju omiljenu aktivnost ili sebe kako se baviš tom aktivnošću.

U sklopu filma *Najbolji prijatelj* učenici su s učiteljicom raspravili što je volonterstvo, tko su volonteri. Učenici su razgovarali o tome pomažu li oni i ako pomažu kome pomažu, zašto je važno pomagati drugima. Učenici su razgovarali o tome jesu li ikada donirali hranu i ostale potrepštine skloništima za mačke i pse, jesu li ikada donirali igračke za djecu slabijeg imovinskog statusa i ako jesu kako su se oni osjećali.

Učenici su bili oduševljeni nakon gledanja filma *Bez veze*. Bili su fascinirani kako su djevojke izdržale bez svojih pametnih telefona. Nakon toga učenici su bili podijeljeni u dvije grupe pri čemu je jedna grupa pisala prednosti, a druga grupa nedostatke korištenja mobitela. Kao prednosti naveli su: učenje, traženje informacija za školu, druženje s prijateljima, naručivanje hrane, razgovaranje s učiteljima. Kao nedostatke naveli su: sve manje druženja uživo, gubljenje tradicije, oštećivanje vida, uništavanje koncentracije, sve manje smo kreativni, izaziva ovisnost.

Nakon toga učenici su raspravili o tome mogu li zamisliti život bez pametnih telefona i je li realno da se u potpunosti odrekemo pametnih telefona. Učenici su došli do zaključka da ne bi mogli zamisliti život bez pametnih telefona iako priznaju da previše vremena provode na njima i da bi možda bilo bolje da ih nema ali danas je sve vezano uz tehnologiju (posao, komunikacija s prijateljima, igra, narudžbe, škola...) a jedan dio tehnologije su i pametni telefoni te nije realno da ih se u potpunosti odrekemo.

Zatim su učenici dobili zadatak da u paru napišu što više aktivnosti koje mogu raditi u slobodno vrijeme, a da nisu vezane uz pametne telefone. Svoje ideje su nakon toga zapisali na interaktivnom ekranu.

3. Zaključak:

Učenici su bili oduševljeni sa svim filmovima koje su pogledali i radionicama u kojima su sudjelovali, a najviše im se svidjela aktivnost radionice *I sukobiti se treba znati* vezana uz film *Kada učiteljica ode na tri minute*. Veselimo se suradnji i sljedeće nastavne godine! Za sve koji žele pogledati detalje naših provedenih aktivnosti to mogu učiniti skeniranjem priloženog qr koda ili klikom na priloženu [poveznicu](#).

BOOK CREATOR

15. FESTIVAL PRAVA DJECE

Martina Simić Meznarić